

af mennesker i vores del af verden og heller ikke andre steder, og det står vi fast på.

Det er det, sagen drejer sig om: at have holdninger og sige fra, når der skal siges fra, for den, der tier, samtykker.

Jeg har i øvrigt ikke flere bemærkninger til det spørgsmål. Det skulle være udtømt, som jeg ser det.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Jeg henstiller i øvrigt til, at man debatterer det spørgsmål, der er stillet, og alene det spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil meget gerne debattere det spørgsmål, og det gør jeg også i det følgende, men jeg vil godt have lov til at sige, at jeg opfatter det sidste, statsministeren sagde, som noget, der bestemt ikke ligger inden for rammerne af det spørgsmål, jeg har stillet.

Jeg er glad for, at statsministeren kommer ind på det, men det betyder jo så også, at vi andre, der hører på svarene, må have lov til at få uddybende bemærkninger til det, som statsministeren siger, f.eks. om menneskesyn og andre ting.

Men jeg forholder mig i første omgang til det, som spørgsmålet handler om, og det handler altså om, om ikke statsministeren i erkendelse af, at statsministeren har sagt, at Det Udenrigspolitiske Nævn burde have været taget med på råd, og at man nok mener, det var en fejl, at man ikke gjorde det, i fremtiden, når f.eks. sanktionerne skal lempes eller fjernes, så vil tage Det Udenrigspolitiske Nævn med på råd, inden regeringen træffer sin beslutning.

Vil regeringen sørge for det? Det burde regeringen kunne sige ja til.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis det her ikke skal være en diskussion om fiksfakserier, som statsministeren siger, handler det her vel om to ting, som statsministeren skulle forholde sig til. Det ene er den fremadrettede diskussion i forhold til lignende tilfælde, hvor vælgere stemmer forkert. Der har vi et spørgsmål, hvor vi kommer tilbage til den diskussion. Det andet fremadrettede – for ikke at diskutere fiksfakserier, men for at diskutere det fremadrettede – er jo lige præcis det, som også hr. Keld Albrechtsen og hr. Peter Skaarup har været inde på her i dag, nemlig hvordan vi

sikrer, at Det Udenrigspolitiske Nævn fremover er indblandet, når grundlovens forudsætning om, at Nævnet er indblandet, gør sig gældende.

Det betyder selvfølgelig, at når man rykker rundt på sanktioner i forhold til ellers venligt-sindede lande, jamen så inddrager man selvfølgelig Det Udenrigspolitiske Nævn, og derfor er der naturligvis et behov for, at statsministeren her i Folketinget tilkendegiver, at selvfølgelig vil regeringen gå i Det Udenrigspolitiske Nævn, når man rykker rundt på beslutninger, der er omfattet af grundlovens § 19, stk. 3.

Altså det burde slet ikke være svært for statsministeren at give det tilsagn, medmindre statsministeren har onde hensigter i den her sammenhæng.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes i og for sig, det er et interessant spørgsmål, om grundloven også betyder, at statsministeren skal rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn, inden sanktionerne eventuelt ophæves.

Det er muligt, at statsministeren ikke kan svare på det lige her på stående fod, for det kan kræve lidt jura at få det afklaret, det kan jeg godt se, men så kunne statsministeren jo i hvert fald undersøge det.

Jeg spørger også, fordi Enhedslisten jo tidligere har foreslået, at man erstatter de lidt klodsede sanktioner, man fik iværksat dér om søndagen med en overvågning af Østrig, ved, at man så siger, at sanktioner kommer på tale, hvis Østrig konkret overtræder menneskerettighederne.

Jeg forlanger ikke, at statsministeren skal svare på det spørgsmål nu, for som formanden påpegede, ligger det måske lidt på kanten af det spørgsmål, der er stillet, men så har jeg i hvert fald nævnt det, så det kan indgå i statsministerens overvejelser og eventuelt også indgå i de samtaler, statsministeren måtte have med de andre statsministre med henblik på, hvordan man ligesom får landet i den situation, der eksisterer i dag.

Helge Adam Møller (KF):

Statsministeren vil godt beskæftige sig med sagens kerne. Det vil jeg også godt. Sagens kerne er grundloven. Grundloven fyldte 150 år sidste sommer. Alle inklusive statsministeren holdt gode og fine taler om grundlovens betydning. Alle i dette folketing inklusive statsministeren